

A Kovászna II - Vajnafalva Református gyülekezet lapja

Szólótó

III. sorozat
XIV. évfolyam, 19. szám

2012. október 7.
Megjelenik havonta

**„Minden szabad nekem, de
nem minden használ. Minden
szabad nekem, de ne váljak
semminek a rabjává.”**

1Kor 6,12

Fel a fejfel!

*Boldogok vagytok, ha szidalmaznak és háborgatnak titeket
(...) énérettem. (...) Így háborgatták a prófétákat is.
Mt 5,11-12.*

Másfél éves kovásznai ittlétem alatt nem kerültem abba a helyzetbe, hogy ne legyen mondanivalóm a gyülekezethez. Most azonban az egyházmegyei tisztújítások zavargásában szinte értelmetlennek láttam a megszólalást. Miért? A válasz nagyon egyszerű. Miután megtanultam ebben az egyházmegyében, hogy jobb hallgatni, mint megszólalni, miután azt is megértettem, hogy vannak látszólag barátok és társak, akik viszont nagyon szívesen fordítanak hátat, és ártatlannak látszó megjegyzéseikkel szívesen próbálnak ártani, ahol lehet, miután tudatosult bennem, hogy magányos prófétaként kell felvállalnom Isten ügyét – miután mindez letisztult bennem, érkezett el a választás ideje, amikor megkérdeztek, hogy hogyan látjuk a jövőt. És én tényleg nem így látom. Ha már megkérdeztek, elmondtam. És akkor jött a sértődés. Persze nyíltan senki sem vállalta, csak a szokásos módon, a hátam mögött: nem köszönés, hivatalos hangvétel a baráti beszélgetéseken is, az általunk szervezett ifjúsági napról való távolmaradás, és még sorolhatnám. Majd a fellebbezésünket érdeklődés nélkül, teljes közönnyel félresöpörő igazgatótanácsi határozat, amelyből világosan láthattuk, hogy a kaszton belülieknek minden, másoknak semmi sem szabad.

Nem! Amíg ezeket a sorokat írom, erősödik meg bennem a meggyőződés: nem hagyom lelkesedésemet eltiportatni. Ha a közegyházat nem is érdekli a keresztyénekhez méltó életvitel és döntéshozatal, a gyülekezetemet (pontosabban

az Isten gyülekezetét) annál inkább. Az emberek, templomban és templomon kívül hitelességet várnak, és nekünk – lelkescsaládnak – annak kell lennünk. Hitelesek elhívásunkhoz, szolgálatunkhoz. Valaki fogalmazta meg az elmúlt héten: *maguktól azt várjuk el, hogy erősek legyenek!* És én ma megtaláltam azt, amitől erős lehetek a szolgálatra. Ugyanott, mint oly sokszor: Istennél. A világ sohasem szerette a keresztyéneket. Az elején kívülről rombolta, majd mikor ezt humanizmusból megtiltották, eltúrta létezését. Később hatékonyabb eszközökhöz nyúlt: belopózott, hogy – mint a rák, belülről rágja. De ez nem lepte meg Jézust. Ő előre tudta, hogy így lesz. Csak mi felejtjük el, hogy az ember

fiának nincs ahová fejét lehajtania. És amikor erre rászérelünk, máris megerősödünk. Az Isten szolgálata állandóan akadályokba ütközik. Amikor mindezeket letisztítottam magamban, akkor már volt mondanivalóm: Isten szolgálatában boldogok lehetünk! És itt már nem kell egyházmegyei vagy egyházkerületi szinten gondolkoznunk, mindannyiunknak van

megbízásunk, feladatunk Istentől, és annak végzésében van elrejtve az élet öröme. Az akadályok és nehézségek pedig azért vannak, hogy legyőzzük azokat! Mindig így volt! De ha a nehézségek sohasem kerültk el Isten népét, akkor az isteni kegyelem sem fogyatkozott meg. Most sem fog. Ámen.

Imádság. Taníts minket, Urunk, elfogadni akaratomat, és adj erőt kudarcainkból tanulni. A szolgálat útján pedig mindig álljon készenlétben Szentlelked ereje, hogy ha elesnénk, legyen aki felemeljen, ha csüggednénk, legyen aki bátorítson. A jövő a te kezében van, és ez a mi reményiségünk. Ne hagyj el bennünket, és segíts, hogy mi se távolodjunk el tőled. Ámen.

Orbán Lajos lp.

Hogyan lehetünk szabadok?

Látszólag nagyon egyszerűnek tűnik a válasz, a címben feltett kérdésre. Azonban ha csak egy egyszerű példát, kérdést hozok fel a teremtéstörténetből, nyilván mindenki el fog gondolkodni azon, hogy nem is annyira egyértelmű a szabadság fogalma.

Az Ádám és Éva esetét vizsgálva, beigazolódik Pál apostol kijelentése: „mindent szabad nekem, de nem minden használ”.

Ott voltak ők, ketten, a paradicsomban. A tökéletes szabadság megtestesítői. Nem volt tízparancsolat, nem voltak törvények. Mindent szabadott nekük, de nem minden használt.

Miért mondom, hogy mindent szabadott, amikor meg volt tiltva, hogy egyetlen egy fa gyümölcséből ne ehessenek? Azért, mert Isten nem védte tőlük azt a fát. Nem vette körül szögesdrót kerítéssel, vagy megmászhatatlan fallal, sőt nem is biztosította annak sértetlenségét kamerákkal, sem riasztóberendezéssel. Azonban megparancsolta nekük, hogy annak a fának a gyümölcséből ne egyenek. Nem tiltotta meg, „csak megparancsolta”.

Az emberek próbálták és próbálják meghatározni a szabadságot jogi, társadalmi, filozófiai szempontból és olyan definíciókat találni rá, amelyek a megromlott társadalomban élőkét igazolják, azoknak bűneit enyhítik.

Íme pár meghatározás: „A szabadság a szabad elhatározáson alapuló döntések meghozatalának joga”, „Korlátozás nélküli, gáttalanság”, „Bevett szabályoktól való eltérés”, „A döntés, választás szabadsága, szemben a szülői, nevelői vagy bármely autoritástól származó befolyással, rábeszéléssel vagy ráerőltetéssel”.

Remélem ezek után nem csodálkozunk, hogy mi, huszonegyedik századi emberek, kamerákkal, riasztóberendezésekkel, rend- és polgárőrökkel körülvéve, mózesi és krisztusi parancsokkal ellátva egyre erőteljesebben gyűlöljük felebarátunkat, hogy egyre elterjedtebb társadalmunkban az erőszak, hogy egyre több betörést, lopást jegyeznek a statisztikák, hogy népszerűvé vált körünkben a gyilkosság, öngyilkosság. Mindent szabad nekünk és élünk is ezzel a lehetőséggel, azonban a felhívás másik felére már nem figyelünk.

Nézzük meg azt is, hogy miként lehetünk szabadok „Isten rabságában”. Egy nagyon érdekes példázatra találtam. Egy virág, talajhoz, termőföldhöz kötötten tud csak pompázni, gyönyörködtetni szemeinket. Mekkora kötöttség, és mégis milyen irigylésre méltó szabadság ez! A hívő ember Krisztushoz kötött, ahogy a virág a talajhoz, de ez a kötöttség egyben a legnagyobb szabadság is. Minden másfajta szabadság nyomorult rabszolgává teszi az embert,

mert kiszolgáltatottjává válik annak, amiben (akivel) a szabadságát megélte. Pál ezért int a következő sorban: úgy légy szabad, hogy nem válsz semminek (senkinek) rabjává (1Kor 6,12). De sok olyan „szabad embert” láttam már, aki hangoztatta a saját szabadságát, miközben nem akart szabadsága tetteiért felelősséget vállalni.

Tehát a keresztyén szabadság a megköötöttségben rejlik, az isteni megköötöttségben. Csak akkor pompázhatunk igazából, csak akkor tudunk szemet gyönyörködtető virágokat teremni, ha az isteni talajból szívjuk magunkba a tápanyagot.

Kopacz Levente

Lánytábori beszámoló

Érdekes felhívásra kaptam fel fejemet a nyáron. Lánytábort szervezett egy lelkész társam, aki gyülekezetében, Cserefalván (Maros megye) már többször is otthont adott különböző rendezvényeknek. Ezek közül számomra az úgynevezett papné-találkozók ismertek, amelyre lelképásztor feleségeket, lelkész nőket hívnak beszélgetésekre, feltöltekészésre immár egy pár éve.

Amikor elolvastam a lánytábor programját, akkor gyorsan szervezkedni kezdtem. A legnagyobb gond abból adódott, hogy kevés 18 év fölötti lányt ismerek itt Kovásznán, hiszen azok a konfirmándusok, akiket én is taníthattam az elmúlt másfél évben, még nem érték el ezt az életkort.

Istennek hála, az általam megszólított Deák Kinga vállalkozott arra, hogy ezt a lehetőséget, a keresztyén szellemiségű lánytábort kipróbálja.

Amikor hazatért, eljött hozzám is, hogy élményeit velem és a gyülekezettel megossza. Álljon itt most beszélgetésünk is.

- **Hogy érezted magad?**

- Jól. Kissé félttem attól, hogy milyen lesz ismerősök nélkül, de aztán egészen jól alakult. Talán jó is volt így meglenni, ismerősök nélkül.

- **Milyen társaság verődött össze?**

- Hát... Bár a hirdetésben 18 éven fölüliek jelentkezéséről volt szó, a megjelentek között akadtak kisebbek is.

- **Ezt sajnálom, mert én ezt a követelményt szigorúan betartottam, és így maradt le olyan, aki szívesen elment volna 18 éven aluli testvérével innen Kovásznáról. Valószínűleg csak így jött ki a csoport, és azért engedtek a szabályokból a szervezők.**

- **Mesélj, hogyan indult a tábor?**

- A megérkezés után elfoglaltuk a szálláshelyünket, majd áhítat következett. A bemutatkozás valamint az

ismerkedés játékos módon történt.

- Mitetszett neked?

- Az hogy mindennap külön témát vázoltak fel előttünk. Ezek közül egy kolozsvári pszichológusnak a kommunikációról szóló előadása tetszett a legjobban, amelyet utána az ő irányításával megbeszéltünk. Aztán az egyik lelkész a boldogság témáját vetette fel. Ez is jó volt.

- Megtaláltad a helyed a táborban?

- Igen. Ketten voltunk Székelyföldről, a másik lány unitárius volt. A többség Maros megyéből való volt. Hárman voltunk a szobában, és nagyon jól egyeztünk. Tartjuk is a kapcsolatot.

- Hogyjött elő a hit kérdése a táborban?

Ez a kérdés az egész hét folyamán terítéken volt. Az egyik előadás éppen a bennünk élő Isten-képet taglalta. Rá kellett jönnöm, bennem is sok hamis Isten-kép él.

- Mit tapasztaltál a táborozók körében, hogyan állnak a hittel?

- Hát nem áll mindenkihez közel a hit ...

- Mégis miért mentek el az ilyenek keresztyén lánytáborba?

- Valószínűleg a vonzó programok befolyásolták őket a döntésben. Az is lehet, hogy közelebb akartak kerülni Istenhez.

- Te miért mentél?

- Mert ezen a téren nálam is lehetne jobb a helyzet.

- Segített neked ez a tábor a hit elmélyítésében?

- Igen, azóta többet imádkozom, többet köszönök meg Istennek. És jó volt a közösség, mert egyedül nem szántam volna ennyi időt Istenre.

- Én örvendek a beszámolódnak, a benned levő hajlandóságnak, amellyel az Urat keresed, hitedet erősítéd. Isten áldja meg életedet!

És Kingától nem búcsúztam ezzel el... Pár hét után újból eljött hozzám új hírekkel. Ő ment el elsőként gyülekezetünkől Györgyfalvára (Kolozs megye) ifjúsági Cursillora. Erről azt mesélték nekem, hogy a Cursillonak, a sokak által már ismert keresztyén tanfolyamnak az a fajtája, amelynél a gyümölcsök később érnek be. (Vajon hányan vannak még olyanok, akik akárcsak én, sokszor azonnali gyümölcsökről álmodnak?!)

Hallgattam Kingát, amint élményeiről mesél, és megfogalmaztam magamnak: hagyni kell, hogy a Lélek gyümölcsei beérjenek. Isten elkezdte az ő szívében is a munkát, hogy majd Kinga okosan, ügyesen rendezze be fiatal életét, és sokat tegyen meg azért az Úrért, akivel ezen a nyáron szorosabb barátságot kötött.

Orbán Judit lp.

A mélységből kiáltok hozzád, hallgasd meg Uram. Taníts engem, hogy kell könnyezni a meg nem érdemelt örömben, s hogyan kell örülni a megérdemelt könnyben. Adj erőt, hogy kevelységem csillogását elhomályosítsam, s az alázatosság színtelenségét okosan csillogtassam. Taníts meg, hogy hogyan kell a gyengékhez lehajolni, s hogyan a féktelen erővel szemben egyenesen állni. Adj erőt, hogy fölényesen legyőzzem a testet, a alázatosan megadjam magam a léleknek. Taníts szelíd szóra, ha bántások érnek, a hideg mosolyra, ha joggal dicsérnek. Adj erőt napközben, hogy el ne fáradjak, a fáradtságot este, hogy rögtön elaludjak. Taníts meg lendülni, hogyha Rád találtam, a hirtelen megállni, ha utat hibáztam. Ne add meg mindig, amit nagyon kérek, taníts bátor lenni, mikor nagyon félek. Engedd a világot okosan szeretni, csak Magadat ne hagyd soha elfeledni. Ez a kiáltásom, s ez maradjon végleg, de ha másként szólnék, nagyon szépen kérek, ne neheztesd rám, míg elfordítod orcád, hiszen a mélységből kiáltok fel Hozzád.

A Szent Rókus kápolna ajtajára kifüggesztett ima

Istentiszteleti alkalmak

- október -

Október 7. - Vasárnap délelőtti istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Kátés istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 18 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Október 14. - Istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Október 21. - Istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Judit lelkipásztor

Ifjúsági istentisztelet

Helyszín: templom. Időpont: 18 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor.

Közreműködik a gyülekezet keresztyén zenekara.

Október 22-27.- Bűnbánati istentiszteletek

Helyszín: gyülekezeti terem Időpont: 18 óra.

Október 27-28. Gyülekezeti napi rendezvények

80 éves a vajnafalvi templom

Október 28. Reformáció

Helyszín: templom. Időpont: 11 óra.

Igét hirdet Orbán Lajos lelkipásztor

Úrvacsora Orbán Judit lelkipásztor

Egyházmegyei hírek

Szeptember utolsó napján, vasárnap délután hivatalosak voltunk Ikafalvára nőszövetségi tisztújító közgyűlésre. Lelki békétlenséget eredményező egyházmegyei választásaink után szívesen kimaradtam volna ebből a választásból. Isten viszont másképpen rendezte. Mivel már szóltam az asszonytestvéreknek az alkalomról, velük szemben nem lett volna tisztességes itthon maradni.

Amikor elindultunk akkor még fogalmunk sem volt arról, hogy mi lesz a helyszínen. A gyűlés megkezdése után egymásnak adogattuk a labdát, mindenki vonakodott az egyházmegyei elnöki tisztség elvállalásától. Örömmel fogadtuk házigazdánk feleségének hozzáállását: Bardócz Tímea igent mondott a felkérésre. Elnökként ő jelölte ki az alelnököket a két jelenlevő lelkipásztornó személyében. Jegyzőnek a kovásznai Dávid Rákhelt kértük fel, pénztárosnak pedig marasztaltuk Dávid Vilma testvérünket.

Megnyugodva indultunk haza. Íme így is lehet, hogy egyetértésben vagyunk együtt, és a cél az, hogy a munka menjen.

Lassan bontakoznak a tervek, amellyel az új elnökség a munkához kíván látni. Nem kívánhatunk mást, minthogy Isten gyarapítsa nőszövetségünket új tagokkal, lelkesítsen a szolgálatra gyülekezeti és egyházmegyei szinten is.

Gyülekezeti híreink

Folytatódik a családlátogatás gyülekezetünkben. Egy hosszú nyár után, amikor kissé rendszertelenebb mederben ugyan, de zajlott a gyülekezeti élet (ld. gyermekevangélizáció, ifjúsági találkozó), most újból házról házra járva buzdítjuk a híveket arra, hogy a templomot látogassák, hitéletükkel törődjenek.

Továbbra is sok szomorú esettel találkozunk. Legszembetűnőbb az, hogy többen is az ortodox vallásra tértek át gyülekezetünkéből. És vannak olyan esetek, amikor a szeretetszolgálat kézzelfogható támogatására, anyagi segítségre lenne szükség, ami még várat magára – reményeink szerint közelebb vagyunk a kivitelezéshez, mint egy évvel ez előtt.

Álltunk úgy is ajtó előtt, hogy imádkoztam: add Uram, hogy kinyissák, mert tudom, hogy nagy szükség van Rád ebben az otthonban is. És bemehettünk, beszélgethettünk, imádkozhattunk együtt.

Bizony érvényesíteni kell a Szentírás tanítását: *Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.* (Gal 6,2)

Sokan még mindig nem tudják, hogy gyülekezetünknek honlapja is van, pedig külön tárhelyet foglaltunk le a címen. Ez az oldal folyamatos bővítés alatt van. Ott olvasni arról, hogy a közelmúltban vendégeink voltak a gógánváraljai kórustagok és lelkipásztoraik, valamint az ifjúsági találkozóról is ott találni képeket. A két új fejezetben blogbejegyzések révén számolunk be az eseményekről, egyben lehetőség van megjegyzések írására is. Legyen ez egy biztatás a még hatékonyabb együttműködésre a lelkipásztorok és a gyülekezeti tagok között.

Orbán Judit lp.

A keresztség sákramentumában
részesültek

**Băică Orosz Zsanett,
Szántó Kincső,
Olasz Andor György,
Karácsony Tímea Zsuzsanna,
Csomós Anca Elisa és
Ciubuc Andrea**

Imádkozzunk az induló életéért!

Isten áldását kértük
**Bartók Zoltán
és Butyka Réka, valamint
Rákosi Róbert Attila
és Pancse Corina**
házasságára.

Isten kísérelje őket a megkötött
szövetség útján!

Eltemettük
**özv. Bucs Zoltánné
szül. Kökösi Mária,
özv. Szakács Gáspárné
szül. Fazakas Zsuzsanna,
özv. Tamás Ferenc és
özv. Butyka Gergelyné
szül. Kozma Matild**
testvéreinket.

Imádkozzunk a gyászoló családokért!

Szerkesztés és nyomtatás:
KOPACZ LEVENTE-BENEDEK
VIDEO - FOTO - DESIGN STÚDIÓ
Tel: 0745-165731, 0723-165089
Munkatársak:
Orbán Lajos lp., Orbán Judit lp.,
Ambrus Attila
Cím:
525200 - Kovászna, Butykák u. 2
Tel/Fax: 0267-342266
e-mail: kopaczlevi@yahoo.com